

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Архидякон Илиодор (Гайриянц)

През цялата си младост търсех смисъла на живота, истината! Ето, даден ми е живот - на кого, на какво трябва да го посветя? Казват ми: за да си построиш къща – но това е меркантилно! Дори и дете да имаш – то е заради себе си –

да го имаш до себе си, да му се радваш, а в старостта ти да има кой да те гледа... Но къде остава тук идеята за служението?!

Изучавах различни сфери на живота - изкуство, наука, икономика. Все не е това! Никъде там не намерих основателни отговори. Работих и в театъра. Като ме извикваха зад кулисите, когато трябваше да разваляме съответната декорация, ми

идваше наум: „Каква бутафория е целият този свят“. Със сетивата си разбирах, че няма нищо постоянно, както и се казва, че земният живот е временен... Като в командировка - човек не се настанява трайно, така и ние не знаем колко дълго ще сме командировани тук- на земята.

Не мога да кажа, че сам дойдох до вратата. Навярно никой не идва сам до нея. Всички нас Господ води. Понякога и за ушите – чрез скърби и болести! Всичко това и аз изпитах. Знаем, че човекът е същество разумно и е длъжен да осмисли живота си. Затова и казват: не е важно жив ли си или мъртъв, а заради какво живееш и заради какво си готов да умреш - това е всичко! Трябва да решиш, а по-нататък е работа на промисъла Божий!

„ Човекът – казва св. Йоан Златоуст – може да е невярващ по две причини: или е ограничен, или е много грешен“. Господ стои при дверите на всяко сърце: „ Ето, стоя пред вратата и хлопам: ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.“ (Откр.3:20). Всички наши перипетии са от това, че не отваряме врата на Бога!

Превод от руски език: Валя Марчелова

Домашната молитва засилва желанието да отидем в храма

Протоирей Андрей Ткачов

Добре е да се говори за правилната молитва, защото лъжовната молитва може да се разпознае, само когато има образец, норма, правило.

Може да има много лъжа, но наличието на образец, норма ще изобличи конкретната лъжа. Не

е нужно да се изучава лъжата, трябва да се изучи нормата.

Ще си говорим за нормата.

Първо: трябва да се четат текстовете от молитвеника, да се вниква в смисъла им, но от

време на време трябва да се преминава и към лична молитва. Да се засилваме по пистата, да загреваме с молитвеника, а след това да излитаме и да се издигаме във въздуха вече самостоятелно, от време на време оставяйки молитвеника настрана и пробвайки да се молим със свои думи. Но след това задължително пак да се връщаме към молитвеника, да не го отхвърляме завинаги. И молитвите с думите на светите отци, и собствените молитви от цялото сърце са много важни.

Да се молим само със собствени думи е опасно, а само по молитвеника – ще стане твърде обичайно, банално, ще се превърне в навик.

Трябва да се молим и „от себе си“. Познаваме молитвеното творчество на светителя Дмитрий Ростовски, на светителя Филарет (Дроздов), на Оптинските старци... – това е една голяма тема. Така и ние трябва да се молим „от себе си“. По книжката и сами, сами и по книжката – такъв трябва да е алгоритъмът.

Второ: трябва да се молим у дома – задължително, а след това да идваме в храма. Домашната молитва трябва да засилва желанието да отидем в църквата. Участието ни на богослужение е неоченимо по своята важност и позволява на човека, който се моли вкъщи, да познае себе си.

Човек, който не се моли вкъщи, няма желание и да отива в храма. А молещият се разсеяно в храма и вкъщи не обича да се моли. Затова е нужно да се съчетават домашната и църковната молитва.

Критерият за доброто „пламтене“ на духа е желанието да дойдем в храма на богослужение. Трябва да измерваме църковността си с това, доколко ни е добре в църквата, доколко обичаме да ходим там, доколко душата ни се радва, когато влизаме в храма за богослужение.

Да се започне молитвата е трудно. То е като да излезеш от окопа и да се втурнеш в атака. Молитвата се започва с тежест и скърцане. Но после сякаш не желаш да я приключиш! Искат ти се да се молиш, да се молиш, да се молиш... Харесва ти онова, което вършиш, защото вършиш най-важното дело на света.

Да се говори с Бог е най-важното дело на света! Молитвата се дава много трудно, но много сладко утешава човека в обичайния му живот, дори и да няма никакви особени скърби.

Превод от руски език: Марина Тодорова

„ПОЧИТАЙ БАЩА СИ И МАЙКА СИ“!

ПРОТОИЕРЕЙ ОЛЕГ СТЕНЯЕВ

Какво означава „почитай баща си и майка си“ в заповедта на Господа? Приемаш го като послушание, а много хора докрай не могат да разберат това.

„Почитай баща си и майка си, (за да ти бъде добре и) за да живееш дълго на земята, която Господ, Бог твой, ти дава“ (Изход 20:12). Това е единствената заповед с обещание. Единствената заповед, за чието изпълнение веднага се предлага награда. Няма друга такава - например, не е казано „не убивай“, за да имаш отлично здраве.

И от опита си на свещеник мога да кажа, че тайната на дълголетието е именно в почитането на

бащата и майката. Когато ме поканят за последно да изповядам хора на смъртно легло и пред мен е примерно дълголетна старица, първият въпрос, който ѝ задавам, е дали е почитала родителите си. А тя започва да

плаче и ми изповядва, че все още много ги обича... Друг път посещавам тридесет- или четиридесетгодишен на смъртен одър и като

попитам за отношенията му с родителите, той отговаря, че са лоши...

Затова, мили мои, знайте, че изпълнявайки заповедта за почитане на бащата и майката, вие действително се грижите и за вас, самите. Защото родителите ни са ни дадени от Господа, а те са ни дали възможността да съществуваме в този свят.

Ако в живота си не сме могли по подобаващ начин да създадем отношенията си с родителите си, то единствен начин да наваксаме изпуснатото е, да проявим грижа за починалите, като усилено се молим за тях, а и записвайки Литургии за упокоение на душите им. Това също ще се вмени за почитане!

Превод от руски език: Валя Марчелова

ХРИСТИЯНСТВОТО Е „ТРЕНАЖОРНА ЗАЛА“, В КОЯТО СЕ УПРАЖНЯВАМЕ НА ИЗКУСТВОТО ДА ОБИЧАМЕ

СВЕЩЕНИК АЛЕКСАНДЪР ГАВРИЛОВ

Тъй като никой не ни е научил на съзидателни отношения, благодарение на своя егоцентризъм себе си считаме за най-добрите - „красавци“, умеещи да ги създаваме, но като постоянно обезценяваме близкия до нас човек. Колкото и добро той да ни прави, ние не го оценяваме, но превъзнасяме себе си; искаме той да ни служи, но ние не желаем да му послужим. Това не е съзидание, е жива деструкция, която съсипва всичко.

Трябва да намерим изход от подобно състояние, да се настроим на съзидателност и да се упражняваме в творенето ѝ.

Християнинът е длъжен да разбере нещо важно! Разбира се, че Господ е създал хората прекрасни, с основните потребности да бъдат обичани и сами да обичат. Тоест до грехопадението тези базови потребности са били заложиени в човека. Но след

като първородният грях е завладял човешкото същество, е останала потребността да бъдем обичани, а потребността самите ние да обичаме, се е заменила с ЕГОЦЕНТРИЗЪМ. Днес всички искаме да ни обичат, но да имаме любов към другите – тази опция е „демантирана“. Не ни се получава!

Християнство не е само да си осветим дома, да кръстим детето си, да запишем панихида – да разбира се, това е задължително! Но християнството е и „тренажорна зала“, в която се упражняваме на изкуството да обичаме другия човек.

Ако си си поставил за цел да се научиш да обичаш, то трябва веднага да се захванеш с това чрез реални действия

Превод от руски език: Валя Марчелова

МОЖЕ ЛИ АНГЕЛЪТ-ХРАНИТЕЛ ДА СЕ ОТДАЛЕЧИ ОТ ЧОВЕКА?

СВЕЩЕНИК АНТОНИЙ РУСАКЕВИЧ

При Тайнството Кръщение придобиваме небесен покровител – светията, с чието име се именуваме и който с безсмъртната си душа пребивава пред Престола на Бога, и се моли за нас. В деня на неговата памет и ние празнуваме своя имен ден. А след Тайнството Кръщение се появява и друг невидим застъпник за нас – Ангелът -хранител.

Това е невидимо същество, което от момента на кръщението постоянно пребивава до човека и го защитава от всякаква беда. Това е конкретният

Ангел-пазител, който е изпратен от Бога на дадения човек и в това се състои неговата ангелска мисия, неговото небесно служение.

Трябва да е ясно, че Ангелът Божий е същество свободно - не е домашно животно, нито куче пазач, което стои винаги до нас, вързано на верига.

От Свещеното Писание знаем за немалко случаи, когато светите отци са виждали как Ангелът се отдръпва от даден човек заради тежките му грехове. В едно от светоотеческите предания се

разказва как един старец попитал Божия Ангел: „Защо си отиде от този човек?“, на което Ангелът отговорил: „Той започна да издава страшно зловоние, когато извършваше греха си, че не можех да стоя до него“. Но, макар и отдалеко, Ангелът не престава да внимава за своя подопечен.

Всичко това идва да ни открие характера на нашите взаимоотношения с Ангела-хранител, който се моли за нас, защитава ни, но не може насила - против волята ни, да ни помогне да не съгрешаваме.

Превод от руски език: Валя Марчелова

БЪДНА НОЩ

Валя Марчелова

В КАМИНАТА БЪДНИК ГОРИ,
ВРЕД ПРЪСКА ТОПЛА ОМАЯ...
НАД УХАННАТА ПИТА СВЕЩИЦА ТРЕПТИ
В ТАЗ **БЪДНА НОЩ** - ТИХА И СВЯТА.

В МИРНО ОЧАКВАНЕ СРОДНИ СЪРЦА,
ПРИЮТЕНИ ПОД ТАЗ ТОПЛА СТЯХА,
С УМИЛНА ОБИЧ ТУПТЯТ И ЗОВАТ
ЗА МОЛИТВА, С БЛАГОДАРНОСТ ИЗЛЯТА:

ЗА ВСЕКИ ЖИВОТВОРЕН МИГ БЛАГОДАРИМ ТИ,
О, СПАСИТЕЛЮ, СКРОМЕН И ДИВЕН,
ЧЕ В ТВОЕ ИМЕ НИ СБРА И НИ СРОДИ,

ЗА ДА СМЕ ВЕЧНИ, ДА НЕ ПОГИНЕМ!
МАКАР И СЪС СЯНКА ОТ МЪНИЧКО БОЛКА,
ТЪГА
ПО ОНЕЗИ, КОИТО ПРИ СЕБЕ СИ РАНО ПОВИКА,
ПО ОНЕЗИ, КОИТО, ПРИТИСНАТИ ОТ
ЕЖЕДНЕВНАТА СУЕТА,
ОБЩАТА БЪДНА ТРАПЕЗА НЕ СПОДЕЛИХА.

НАДЕЖДНО ЛИКУВА В СЪРЦАТА НИ РАДОСТТА,
ЧЕ ТИ И ЗА ТЯХ, И ЗА НАС ВСИЧКИ
СМИРЕНО, В ТЛЕННА ОДЕЖДА НА ПЛЪТТА
В ТАЗИ НОЩ-СВЯТА И ТИХА, РОДИ СЕ!

В храм "Св.Атанасий" Св. Литургия се отслужва: в неделя от 9:00 ч. и всеки понеделник, четвъртък и петък от 8:30 ч.

Св. Литургия се отслужва и на всички по-големи църковни празници.

В храм "Св.Атанасий":

Всяка сряда от 17:00 ч. се отслужва акатист към Пресвета Богородица „Всецарица“ пред копието на чудотворната икона в храма;

Всеки четвъртък от 17:00 ч. се отслужва акатист на свети великомъченик Георги Победоносец пред копието на чудотворната икона от манастира "Свети Великомъченик Георги - Зограф" в Света Гора;

Всеки петък от 17:00 ч. в старинен храм "Успение Богородично" (Малката Богородица) се отслужва акатист към св. Богородица пред чудотворната икона.

Беседи – петък 18:00 ч. с водещи: ставрофорен иконом Дончо Александров, свещеноиконом Теодор Стойчев и свещеноиконом Ясен Шинев;

Детски църковен хор – събота от 10:30 ч.

Курс по английски език за деца - събота от 11:30 ч.

Школа по иконопис - неделя от 11:00 ч.

Неделно училище за деца - неделя от 10:30 ч.

Школа по актьорско майсторство за деца – неделя от 11:30 ч.

Посетете нашата интернет страница: www.sv-atanasii-varna.org